

Żmichowskiej Narcyzy aleja

Dzielnice: Wola

Osiedla: Koło

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 2009

Opis

Narcyza Żmichowska (1819-1876) - pisarka, poetka, nauczycielka, jedna z prekursorok feminizmu w Polsce. Była rodowitą warszawianką, dzieciństwo spędziła u rodziny na Podlasiu po czym wróciła do stolicy, gdzie uczyła się na pensji Zuzanny Wilczyńskiej a następnie w Instytucie Aleksandryjskim Wychowania Panien (tzw. Instytucie Guwernantek). Tam zaprzyjaźniła się z Klementyną z Tańskich Hoffmanową. Z jej polecenia wyjechała w 1838 roku do Paryża, gdzie została guwernantką najmłodszego pokolenia rodu Zamoyskich. Reprezentowała typowe lewicowe poglądy polityczne, jako jedna z nielicznych Polek uczęszczała na studia w Biblioteque Nationale oraz posiedzenia Akademii Francuskiej. Właśnie za swoje poglądy już rok później musiała powrócić do stolicy, gdzie zaprzyjaźniła się z Edwardem Dembowskiem, tworząc tzw. grupę "Entuzjastek" - kobiet walczących o uznanie swoich praw. W 1842 roku - zmuszona do opuszczenia Warszawy - zamieszkała w Rzeczy, gdzie powstała jej najsłynniejsza powieść zatytułowana "Poganka". Była uczestniczką powstania wielkopolskiego, po upadku którego wróciła do Warszawy. Zajęła się wówczas pomocą więźniom osadzonym w Cytadeli, zakładając tzw. "Związek Wspólnego Nieszczęścia" a na zlecenie Spisku Rzemieślników opublikowała antycarską w wymowie "Książkę Pamiątek". Aresztowana w 1849 roku, prawie cztery lata spędziła w lubelskim klasztorze karmelitanek a później objęta została aresztem domowym. Do stolicy wróciła dopiero w 1858 roku i zamieszkała w wynajętym pokoju przy ul. Miodowej 3 (tzw. Miodogóra domu Grabowskich). Została wówczas nauczycielką geografii w Instytucie Panien, prowadziła również zajęcia młodych kobiet u siebie w domu. W licznych artykułach wypowiadała się o nauce zawodu, by kobiety w przyszłości mogły same na siebie zarabiać. Po wybuchu powstania styczniowego wyjechała do rodziny na wieś. Jeszcze trochę podróżowała (m.in. do Francji), jednak pogarszający się stan zdrowia co raz częściej zatrzymywał ją w domu. Ciężko chora powróciła do rodzinnego miasta w 1874 roku. Tu zmarła dwa lata później.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 19, rząd III, miejsce 1. Pomnik dłuta Andrzeja Pruszyńskiego został wzniesiony w 1878 roku z datków warszawiaków.

Ciekawostki

Stan obecny:

Ciąg pieszy usytuowany w Parku Moczydło.

Data nadania nazwy: 2009.06.18. Wcześniej (1927.05.10 - 1980.02.21) była to ulica a nie aleja, również zlokalizowana w Parku Moczydło.
